

Πόσο εκτιμούσε ο Μάχνο τους μπολσεβίκους

☰ Κατηγορία: Παγκόσμια Αναρχική Ιστορία

✎ Γράφτηκε από τον/την ngnm

Η 7η Μαρτίου είναι μια οδυνηρή ημερομηνία για τους προλετάριους της αποκαλούμενης «Ένωσης των Σοβιετικών Σοσιαλιστικών Δημοκρατιών» που συμμετείχαν, με τον ένα ή τον άλλο τρόπο, στα γεγονότα που διαδραματίστηκαν εκείνη την ημερομηνία στην Κροστάνδη.

Η επετειακή ανάμνηση της ημερομηνίας εκείνης είναι εξίσου επίπονη για τους προλετάριους όλων των χωρών, γιατί επαναφέρει τη μνήμη εκείνου που οι ελεύθεροι εργαζόμενοι και οι ναυτικοί της Κροστάνδης πιστοί στα ιδανικά της Ρώσικης Επανάστασης, απαίτησαν μέχρι θανάτου από τον Κόκκινο εκτελεστή τους - το «Ρωσικό Κομμουνιστικό Κόμμα» και το όργανό του, την «Σοβιετική» κυβέρνηση.

Η Κροστάνδη απαίτησε από τους δήμιους κρατιστές να δώσουν πίσω όλα όσα ανήκαν στους προλετάριους της πόλης και της επαρχίας, δεδομένου ότι αυτοί ήταν που είχαν πραγματοποιήσει την επανάσταση. Οι εξεγερμένοι της Κροστάνδης επέμειναν πάνω στην πρακτική εφαρμογή των ιδανικών της Οκτωβριανής Επανάστασης:

Ελεύθερα εκλεγμένα Σοβιέτ, ελευθερία του Λόγου και ελευθερία του Τύπου για τους εργάτες και τους αγρότες, τους αναρχικούς και τους αριστερούς Σοσιαλεπαναστάτες.

Το Ρωσικό Κομμουνιστικό Κόμμα το θεώρησε αυτό αδιανόητη απειλή της θέσης που μονοπωλούσε στη χώρα και, αποκρύπτοντας το πρόσωπο του άνανδρου εκτελεστή πίσω από τη μάσκα του επαναστάτη και φίλου των εργαζομένων, αποκάλεσε τους ελεύθερους ναυτικούς και τους εργάτες της Κροστάνδης «αντεπαναστάτες» και έστειλε εναντίον τους δεκάδες χιλιάδες πειθήνιους μπράβους και σκλάβους: Chekists, Kursanty (μαθητευόμενοι αξιωματικοί του Κόκκινου στρατού σημείωση του Alexandre Skirda) και μέλη του Κόμματος, προκειμένου να σφαιρισθούν αυτοί οι πραγματικοί μαχητές και επαναστάτες - οι εξεγερμένοι της Κροστάνδης - που δεν είχαν κάνει τίποτα για το οποίο να μπορούν να κατακριθούν από τις επαναστατικές μάζες, ενώ το μόνο παράπτωμά τους ήταν να αισθάνονται προσβεβλημένοι από τα φέματα και τη ανανδρία του Ρωσικού Κομμουνιστικού Κόμματος που ποδοπατούσε τα δικαιώματα των προλεταρίων και της Επανάστασης.

Στις 7 Μαρτίου του 1921, στις 6:45 το απόγευμα, εξαπολύθηκε μια καταιγίδα πυρών πυροβολικού ενάντια στην Κροστάνδη. Όπως ήταν φυσικό και αναπόφευκτο, οι εξεγερμένοι της Κροστάνδης απάντησαν αμυνόμενοι, παλεύοντας, όχι μόνο για τις δικές τους διεκδικήσεις, αλλά και για λογαριασμό των άλλων προλεταρίων της χώρας που αγωνίζονταν για τα δικαιώματα που κατέκτησαν με την Επανάσταση και ποδοπατήθηκαν αυθαίρετα από τις μπολσεβικικές αρχές.

